

רבי ישמעאל פרק רביעי עבודה זרה נד.

עין משפט
גר מצוה

מסורת הש"ס

בבב א מיי פיד מל
אקור מונח הל' ו
ג ב מיי פיה מהלכות
יסודי החזרה הלכה ד
סמג עשין ה טיש"ע י"ד
סימן קמ עקיף א וזכר
אלפס סנהדרין ספ"ה דף
רע"ז

ג' ד' מ"י פ"ה תשל"ג
עבודה טובים ה' א'
עין כהנא ונכ"מ סג'
לחן מה טור ש"ע י"ד
סמן קמה סעיף ח':

לעזי רש"י

גרזשל"א [גרזשל"א]
ברד.

רבינו חננאל

[illegible][illegible]

בבגן
שאנסוהו עובר
כוכבים
והשתתות
במהמה
דירה.
ש"א
אנפיה
שזמר
להרגו
כל
שפחה
מאליו
כל
אין
לפוש
שכסו
קוממו
נעל
כררו
לדי'א
על
הא
היה
עשה
כלום
אלה
הם
על
משה
נגופו
ואין
אדם
אוקר
דבר
שאינו
עלו:
מתקין
הח
רבי
ורא
אונס
רמנא
פזריה.
חמה
מאי
הפריד
נתי
לפטור
ממיה

בדעיבדד מכל מקום לכחלה הוא
חייב למקור עצמו למיתה ואם
הוא נאמרה לא יאסר מטעם ועבד דא
הוא פטריסא דבסמור לרצא קרי ליה
ועבד מטעם דחייב למקור עצמו
הע"ג בדעיבדד פטור דכל אונס
פטור ואין לומר דלרבי יורא אונס
רחמנא פטריסא מכל וכל ואפי' לכחלה
למקור עצמו על קו דא"י מאי
דאיה מייתי מולנערה לא תעשה
דברבא מיניה ילפין (ו) דחייב למקור
עצמו בשלתי סורר ומורה (פסה'
דף ע"ד.) אפילו בנהלה קדאמר
הרי זה בא ללמד וגמלא למד מה
יולנא יברג ואז יעבור אף עברה
האמורסה יברג ואז יעבור ודברבא
קרא דומי בנס הוא ליה לחימאי
למיתיה תמלא להוויא אונס דאמר
יבא ועוד קשיא מאי קא מקשיה ליה
לרצא בסמור בדימוסאיות בשעת
האורסה לאקויות אפילו י' יורא נמי
יודע בזה כיון דבשעת הגזירה הוא
חייבין למקור עצמן דאחרתין בשלתי
מן סורר ומורה אפילו מזהו קלא
האסר ואז יעבור ונראה לרבינו יצחק
ופרש דבין י' יורא ורנא לא פליגי
דלכחלה חייב למקור עצמו
ורבי יורא הכי פריך אונס רחמנא
דעבד דחייב לנערה לא לנערה לא
תעשה דבר אע"י שיש לו למקור

ביה ואפי"כ בדיעבד פטור והשתא
 טור אונס מולעגרה ההם בדיון הוא
 זכרה למיתה אלף משום אונס מדע
 עמלה מיתמה הורר דמזה הטעם
 תניח שיבעולן או תהרג אין לה
 חלק אלף עבד מעשה כגון שמשליח
 א"ל אלף דלוגה דלנעא אין לו למסור
 שם פסוקים ⁽¹⁾ עבודת כוכבים יעבור
 ה (פסהדך דין עד. ע"ס) משום ר"ש בן
 אפילו בפרהסיא ח"ל ולא תחללו את
 דר' יוחנן אמר הוא דלמחר וכן משמע
 וי' וילי תתמו וכו' דלמחר מר אין ק' ⁽²⁾
 מר דאין דרך שיאנס אותם בפני י"ו
 ר' ישמעאל אל פליג עליה דר' יוחנן
 אנס דלמחר מכל וכל אין תמזהרה לו
 א' בנתינתא כשהוא אומר לא תחללו
 עליה דרבי יוחנן שריר וקיים פסק
 יבוצה לפני עבודת כוכבים. פירש
 (הא) ממנעס לת"ד אין גאס אפרס
 להחציף בלגונסין לכן נראה לומר
 דוקא דה"כ דהו שטרי סימן אחד
 מר בלגאסרה לגבוה דמי היכי דמעשה
 מכל לאסרה לגבוה:
 להם ממל מקום הרי קאמר אפילו
 דני דעה ניחוי:

מכרז

ורו עד שינתן רובו: גיר.
דיבו עליו: ואי לא. דלא
לגבוה (ה): אם שלו. היה
גבוה: מזיד ורלון חדא הוה

אמר חזקיה מאר
מזוזה כאבני גיר מנופ
וחמנים אי איכא כא
יקומון אשירים וחמנים
עובד שלו אסור ושל
איהו עובד "כאל ש
יבין במיד בין באלם
דמי לאו כגון
יהשתחיה לא אמר ר
שאנסוהו עובדי כוכב
ידיה מתקף לה רב
אשכנזי דכתיב י' ולע
לא אמר רבא הכל
שפרט לך הכתוב
בהם יצא אונם והד
כיצד י' דהא בצנעא
ליה רבנן לרבא תניא ד
של עובדי כוכבים בש
שהגזירה בטלה אותן
אמר להו אי משום
ישראל "וממר הוה ופ
אמר לא תימא אימי
שניסך לעבודת כוכב
מתקף לה רב דא
הוא האי כימס בעלמ
אמר בר אבא בר אה
רצניה דעבד בר א
טולא "אמר רבי יוחנ

אסרה עשה בה מע
לעולא כבר תרגמה
בהמת חבירו רבוצה
אסרה מנא לן דאס
נינהו ואלא מאבני

[illegible]

דמוצח היו אנשים הרבה וא
ל"א: לא יקומו. שוב לא י
נעבד. בבעלי חיים הנאס
לו אסור אם לאו אינו נאסר
והוא אצל אונס: הכל כיו.

יין רלון: כפרסיא. לא
 דקמי אונם אסור
 שעת גורם ה'. מרסיא
 ודאי ישראל מומרי.
 ועובדין שלא יאז בזה אחד
 ירו שרואה לא ישראלי דים
 ללו לעובדת כוכבים:
 ד. לעולם אונם דקמי
 ד. חצירו ואפילו דים לא
 יהדיד דהא דמי אסור
 לעובדת כוכבים בין
 יהתחבר חצרו לעובדת משעה
 תמסר דרליף לקמן (ע"ג):
 הווא. תמימה. ועבד לא
 עשה את הבהמה עממה
 ודאי: כימום עממה
 יחיים לא מיתסרי משום
 דת כוכבים: כגון שייך
 עבודת כוכבים ושעה זה
 דתקחואה או עבודה
 בגופה לא מיתסרי דבר
 יסין אחד. לעובדת כוכבים:
 גיט. שאנסום מלבי ישראל
 יאז לעובדת כוכבים וכדי
 (עוד) לכסן לן (אמר חז):
 ייסור. וקנסא הוא: מאכני
 עמל בית שמועלי מוכסי
 עמל יון לעובדת כוכבים
 דש הוא ואלו יכול העובד
 אפ"ה כיון דעבוד משעה
 נגן: דלמא כר"ל. דלמא
 דירובי שטרא. חולין
 דדי כוכבים ויכלו לאכסן:

וְאָלֶּה
הָ לְכַהֲמַת חֲבִירוֹ לֹא
פִּקֹּק וְאָמְרוּ לִיה
יֹאמֶר רַב הוּנָא
חָטָא בְּהָ סִימֵן אַחֵר
זֵאנִי כְּהֵנִים ¹²דְּבִנִּי דַּע

אסור בהשתחוותו ורצו
לרצח ציטוטאות דמש
היה דקדקק עולם היה
היה נעלה בלון היה
נמסור עמם אל שיה
הדמורה ילפין ושם אין
תינוק ממחנך ודאי למ
כן היה נראה פסוק
בשאלתו דרב אחאי פר
מנות שחזרה יעבור ואל
כן נראה דרבא נמי אית
בתיבות (דף יט.) דרבא אל
כפי פיקוח נפש אלף עב
הרב ר' משה מקוץ כספר
אמר רבא הכל היו ככלל
אם מורי נראה דלית עש
לגלוי וידינו אונם פתרסאי
יש לאדם למסור עמלו ל
לא מקצת הרעיה כספר
שלו מאי אף פריך מדמנני
לרבותא אפי' שלא הרעיה
גמר דבר ומייתי כדר תרג
נבחו כון שטיוס מהי
מבהיני. עשו מעשה ויה
הי דומי

[illegible]

תורה אור השלם

[illegible]

וּקְרָא כֵּב לֵב

הנהגות ה"ח

(א) מה מחנכים ראו לא
יקחו: (ב) מה חוקים
למדו יתר מן הקטנים:
(ג) מה כוונת נעמלה
הם: (ד) מה שיש ללמוד
לדע' נעמד וסי' לנשים
קאמר ה"ח: (ה) מה
הם מחנכים ומה מניע
לפניהם בשלוחן בן דוד
ומורה דחייב להחזיר
הסוד לפניו משהו קול:
(ו) באיך וס' חן לומר
הטעם דמאי
דרדוק סומך מפי לחסוד
עמא וס' שאלן: (ז) מה
הוא שאלן:
הסוכני ור' וס' דקא שאל
למא: (ח) מה
היה המצות להם בליל
ס' ור' פאריס וס' בליל:
(ט) מה היה ור' וס'
מכניע: (י) מה היה וס'
כפי' רש' מ' ש' חולין

נד ט

חורבן תל אביב

ולנערה לא תעשה
 דבר. משום דלמטה היא
 המשתחררת
 לכהמת חבירו לא
 אסרה. אפילו למזנה
 משום נעדר עשה בה
 מעשה אסרה. אף
 להדיק
 רבנא. לא מינעיה
 עומדת
 והרעיה קאנה בהנחה
 ונעשה שוה, אלא אפ"ה
 דרנא ולא קאנה אפר לה
 במעשה (שם).

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones